

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Keresztény kisgazda- és földmives-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 15.
Telefonoszáma: 14.

Előfizetési árak: egész évre 180 K, félévre 80 K,
negyedévre 40 K, egy hóra 13-30 K. Egyes szám ára 2 K.

Felolós szerkesztő:

ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kisgazda- és földmives-szövetség
hivatalos lapja.

Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

Szemle.

Németország egyik városkájában röviddel ezelőtt egy borzalmas tüzvész pusztított, mely nem kímélt semmit, ami útjába akadt, pusztított, rombolt, a földdel tett egyenlővé sok-sok emberi alkotást. Így lett a tomboló elem áldozata az ottani római katolikus hitközség régi, igen sok munkincset rejtő temploma is. A szegény hívek teljesen fejesztemen szaladgáltak, nem bírván vigasztalást találni vesztésük felett, hisz még templomukat is elvesztették, hol még talán enyhülést találhattak volna sajnó földművekre. Ekkor a városka másik hitközsége, az evangélikus hitközség sietett szerencsétlen testvére segítségére, gyűlést hívott egybe, melyen egyhangulag kimondotta az evangélikus presbiterium, hogy mindaddig, míg a római katolikus hitközségnek nem lesz módjában templomát felépíttetni, átengedi a katolikusok által kívánt napokon és órákban az evangélikus templomot a katolikus istentisztelet céljaira. Ugyanezen presbiteri gyűlésen az egyik tehető lutheránus presbiter 100.000 márkát ajánlott fel a felépítendő katolikus templomra, mellyel egy hatalmas gyűjtési akció alapját vetette meg. Mily rövid e történet, mégis milyen megható! Mily hatalmas dokumentuma annak a mindenkor csodált német faji összetartozásának, mely oly sokszor ragadta bámulatra Németországnak még legádázabb ellenségeit is, mely elsősorban minden honfitársában a német polgártársat, testvért tekinti és a nemzeti összetartozandóságot, a faji öntudatot nem engedi a különböző vallási fel-fogások, nézetek, hittételek és eltérések által megbolygatni, meglaítani, esetleg elhomályosítani. Aljünk meg egy pillanatra a német nagyság e csodás látványa felett, véssük lelkünkbe a fenti felemelő példát éppen ezekben a napokban, amikor nálunk Magyarországon úgy a közjogi, mint politikai s egyéb kérdések eldöntésénél valószínűs vallási villongások folynak, amikor késhegyig menő harcot képes előidézni az a körülmény, hogy egyik magyar kereszténynek, a másik kereszténynek mondja vallását, vagy nevezi magát. Ne vigyük be a vallás, a hit kérdését a közéletbe, ne keressük a keresztény vallások közötti különbségeket, hisz mindnyájan egy Atya gyermekei és szent Fiának követői vagyunk. Lebegjen mindenkor szemünk előtt a fenti fontos német példaadás s akkor boldogulunk a közös ellenség ellen.

„Csönka Magyarország — nem ország,
Egész Magyarország — mennyország!

A Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártjának zászlóbontása.

A politika nem cél, de eszköz agrár érdekeink kivására, gazdasági megerősödésünkre.

A Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártja az egyetlen párt ma, mely változatlan és rendületlen kitartással képviseli a kisgazdák és földmivesek érdekeit, a nemzeti és keresztény irányzatot.

Glóriás nagyidők multba visszahívó dicsőséges fénye lobbant fel lelki szemeim előtt, midőn a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártjának vasárnapi zászlóbontásakor végig tekintettem az ezrekre rúgó lelkes tömegben, a kipirult arcokon, a csillogó szemeken, a hatalmas termen, melyet roskadásig megtöltött a hallgatóság. Ugy éreztem, nem hiába volt itt tatárdulás, törökpusztítás, háromszáz éves osztrák rab-bilincs, nem hiába a világháború kénköves pokoli zivatarja, a forradalmak lelket emésztő tüzvése, nem folyt hiába annyi vér, mert ez a nép, mely nemes erkölceit Azsia távoli pusztáiról hozta magával, meg nem törött, lelke a nemes és jó iránt érzékelenné nem válik soha. És ha bár rövid időre, egy pillanatra a farizeusok csábos szavára talán meg is tándorodott, a valóra ébredés, a nemzeti reneszansz idején, amidőn élénk tódul a lenni vagy nem lenni kérdése, annál tömörebb, annál zártabb sorokban tódul az ősi oltárhoz, melyen a hazaszeretet, vallás és hit hármasság olajtüze ég.

A jobbágy lelküket szabadító Kossuth Lajos varázslatos nagy napjainak legszébbje kelt újra életre a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártjának zászlóbontásakor. Messzi, távoli vidéke egyszerű, lelkes gyermekei gyűltek egybe apostoli szózatot hallani, mint akkor régen, a legendás multban, midőn Kossuth Lajos, egyszerű paraszt szekéren állva hirdette a nagy Alföld felszabadított népének, hogy: „nektek is van jogotok az életre, a földre, ti is emberek vagytok“.

Talán még soha nem gyűlt egybe ősi Pápa városában ennyi egyszerű idegen ember, talán soha nem találkozott még itt politikai gyűlésen a távoli Somogy fia a Rábaköz gyermekével, a bakonyaljai községek lakója Kemenesalja földmivesével, a kékítűri Balaton merengő szemű szállósgazdája a göcsej kemény szavu fiával — talán soha egy ilyen meleg, testvéri kézzorításban, ilyen bensőségteljes megértésben nem egyesültek nagy tömegek.

A gyönyörű, lelkes tömegek látása megerősítette lelkeinket, megizmosította karjainkat s hitet öntött belénk egy jobb, egy szebb, egy boldogabb, egy biztosabb magyar jövő iránt. Mert amely nép tud lelkesedni a multon, melynek erős, megdönthetetlen hite van a kísértések óráiban, mely nem csügged, de remél és bizva-bizik a megpróbáltatások napjaiban, az a nép maga az élet, a hit, a feltámadás.

Ez az a nép, melynek nagyapái Kossuth lángoló szavaira egy lélekkel, egy szóval kiálták: „Megadjuk!“ Megadjuk a pénzt, katonát, életet, vért, mindent, amit a haza s benne a mi javunk megkövetel; ez az a nép, melynek nagysága előtt a legújabb kor legnagyobb magyarja leborul; ez az a nép, mely nem lett hűtlen apai nagyságához, mely előtt mi is akkor, amidőn hitet tenni közbénk jött, előtte csak legnagyobb tisztelettel hajthatunk fejet.

*
Meg kellett történni — okulva az elmúlt politikai éra tehetetlenségén — a gazdasági zászlóbontás után a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártja zászlóbontásának is, mert csakis így és csakis ezáltal tudjuk elérni gazdasági céljainkat, csakis így tudjuk kierőszakolni a keresztény kisgazda és földmives társadalom egyik legfőbb életfeltételét, a *földbirtokreformot*. Addig, míg a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség nem rendelkezik megvesztegethetetlen és meg nem rettenthető harcos gladiátorokkal a politikai élet küzdő porondján, addig panaszaink, jajszavaink kiáltó szózatoként vesznek el a pusztában, de meghallgatásra nem találunk, sebeink orvoslást nem nyernek soha. Meg kellett alkotni tehát elsősorban agrár szempontból a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártját. De meg kellett alkotni azért is, hogy megmentsük az eisekélyesedés felé rohanó nemzeti és keresztény irányzatot, melyet ma már a legtöbb politikai párt csak csalogató, hívogató céger gyanánt használ a „bolt“ ajtaja felett, míg bévül

— **A hóesés és a vetések.** A nagy hóesés az országban fagyos, többnyire eljegesedett talajra hullott és amikor majd elolvad, nem fogja a várt és szükséges mértékben a talaj nedvességét szaporítani. Így a nagy hóesés nem mondható hasznosnak. A fagy és hó egybeként hátráltatja a tavaszi földmunkákat és a vetés megkezdését is. Különösen nagy a hó Somogy megyétől Bereg megyéig az ország déli részein, ahol a hórteleg 30—60 centiméter magas. Különbösen sok hó esett Csonka-Magyarország keleti részein. A normális állapothoz viszonyítva, Bihar megyében 141, Arad megyében 100, Békés megyében 91, Hajdú megyében 93, Győr megyében 147, Komárom megyében 121, Sopron megyében 156, Pést megyében 65 százalékkal több hó esett.

— **Tenyészállat-árverés.** A Magyaróvári Szarvasmarhatenyésztők Egyesülete febr. 23-án Magyaróváron tenyészbika-árverést rendez. Ebből az alkalomból nagyértékű katalógust adott ki, amely 10 évre visszamenően ismerteti az elárverezett tenyészbikák árát. Így egy tenyészállat 1911-ben 1470 koronába került, 1912-ben 2210, 1916-ban 5620, 1917-ben 7300, 1919-ben 15.000, 1920-ban 64.000 és 1921-ben pedig 126.000 koronába került.

— **A kommunizmus alatt elmaradt kéményseprési díjak.** A kormány elrendelte, hogy a háztulajdonosok kötelesek az 1919 május elsejétől ugyanez év július végéig esedékessé válni kéményseprési díjakat a kéményseprőmestereknek megfizetni. A díjakat az illetékes kerületi kéményseprőmesterek 60 nap alatt kell, hogy a Pénzügyi Központba beszovaltassák.

— **A gazdasági cselédek betegsegítési és rokkantsági járuléka.** A napokban a nemzetgyűlés elfogadta az Országos Gazdasági Munkáspénztár által kifizetendő segitségek szabályozására vonatkozó javaslatot. A javaslat szerint a munkaadók minden egyes gazdasági cseléd után az eddigi díjak harmincszorosát fizetik, a géptulajdonosok pedig a gépmunkások után az 1919-ben fizetett díjnak tizenötszörösét. A munkások baleset esetében az eddigi egy korona segély helyett napi husz koronát kapnak, azután pedig éppen úgy, mint a gazdasági cselédek, évi 4800 korona rokkantsági segitséget kapnak. A temetkezési segitséget 3200 koronára emelik fel.

— **Hat ember halálát okozta a fertőzött bor.** Borzasztó szerencsétlenség történt a Somogy-szob táján lévő egyik nagy szőlőben. A fajúból mult vasárnap hat gazda a szőlőhegyre rándult borozgatni. Este, mikor már valamennyien ittasak voltak, egymásután verejtékezve, ájultan estek össze. Az egyik gazda, aki még eszméleténél volt, orvosért küldött, azonban mire a segitség megérkezett, mind a hat ember meghalt. A vizsgálat megállapította, hogy a boroshordóban oszlásnak indult kigyóhulla volt, ami megfertőzte a bort és ez okozta a hat szerencsétlen ember halálát.

— **Elfogott templomrablók.** Somogy és Tolna vármegyék katolikus templomait már hónapok óta rendszeresen fosztogatják. Legutóbb a gálosfai és szentbalázi templomokat rabolták ki. A rablók után hónapokon át eredménytelenül nyomoztak a hatóságok, míg végre most sikerült a csendőrségnek leleplezni egy nagyarányú bünszövetkezetet, amelynek tagjai kóbor cigányok. A rablóbanda számtalan rablást, lopást és betörést követett el, különös előszeretettel azonban mégis a templomok drágaságaira vetette rá magát. Eddig 18 kóbor cigányt tartóztatnak le, a többit keresik.

Tőzsde.

Berlin: 2:56. Newyork: 5:13.
Milánó: 24:90. Prága: 9:70.
Budapest: 0:79. Zágráb 1:65.
Varsó: 0:15. Bécs: 0:17.
Osztrák bélyegzett: 0:09.

Szerkesztő: Dienes Sándor.

Laptulajdonos: Zsilavy Sándor.

Pápa, 1922 Főiskolai könyvnyomda.

HÁZ-ELADÁS

A Lohel-utca 1. sz.

alatti új ház

(a vágóhid háta mögött)

a mellette levő házhellyel együtt azonnal eladó.

Bővebb felvilágosítás nyerhető Selinka Manónál (Rákóczi-utca 13.), vagy a helyszínén a háztulajdonosnál.

Badacsonyvidék!

Saját termésű borok literje: 35, 40, 45 K-ért

HEGEDÜS ELEK

termelő, Káptalantóti, p. Gulács

Egy szalongarnitúra

atlaszselyem bevonatu, 6 fouteil, 1 kanapé, nagy tükör-asztalka, pohárszék és 2 drb. nagy kép eladó. — Csóf, Fő-utca 3.

Jókai Mór utca 15. szám alatti emeletes ház

szabadkézből eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

Hornyolt cementeserép

kapható

KUNT TESTVÉREK

építőmestereknél PÁPA, Kertsor-utca 27.

ELSŐ KERESZTÉNY BIZTOSÍTÓ INTÉZET Rt.

amely kizárólag keresztény és nemzeti alapítás, elfogad olesó díjtételekkel és kedvező feltételekkel tűzbiztosításokat, jégbiztosításokat, betöréses-lopás biztosításokat, élel- és népbiztosításokat.

Más társaságnál érvényben levő biztosításokat teljes felelősség mellett vesz át.

Igazgatóság:

Budapesten, IV., Fővám-tér 2., félem.

Főkirendeltségi székhelyek: Budapest, Győr, Debreczen. Kirendeltségek: Szombathely, Kaposvár, Székesfehérvár, Szeged, Esztergom, Rákóczi-telephely, Nyíregyháza, Eger, Csepél, Kecskemét és Pápa.

WESZELY GYULA

MECHANIKAI, VILLAMOSSÁGI ÉS GÉPJAVÍTÓ MŰHELYE.
PÁPA, KORVIN-UTCA 3. SZÁM.

Felelősséggel javítok, benzin, szivógáz, nyersolaj motorokat, autót, gőzlokomobilokat, cséplőket, motoros és gőz-szántógépeket.
Elvállalok henger furásokat, vas- és fém-esztergályozást, minta vagy rajz szerint készítek dugattyukokat, dugattyugyűrűket, géprészeket stb.
Átalakítok bármely gyártmányú benzinmotort szivógázra.

Szakszerűen végzek malmok, puszták stb. villamos világítási és erőátviteli telepek berendezését és ezek javítását.

Allandóan raktáron tartok mindenféle műszaki és villamossági cikkeket és géprészeket.

Veszek használt motor- és gőz-cséplő készleteket, elvállalok bizományárakat és beraktározást.

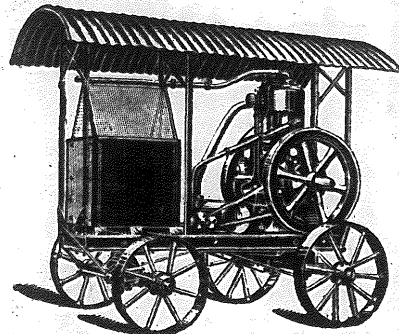
Hofherr-Schranz Clayton-Schuthleworth Kerületi Vezérképiselete.

Raktárról szállítok:

Gőzgépet Szivógázmotort
Benzinmotort Villanymotort
Darálót Hengerszékét
Gépsziját Gépolajat
Benzint Klingeritet
Mérleget Ponyvát
Gyantát.

„Lister“ angol motorok
Magyarországi Képiselete.

Hütter Vilmos, Pápa Főter 17. sz.
Telefon 121.

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Keresztény kisgazda- és földmives-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 15.
Telefonszáma: 14.

Előfizetési árak: egész évre 160 K, félévre 80 K, negyedévre 40 K, egy óra 13-80 K. Egyes szám ára 2 K.

Felolvasó szerkesztő:

ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kisgazda- és földmives-szövetség hivatalos lapja.

Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

Szemle.

Németország egyik városkájában röviddel ezelőtt egy borzalmas tüzcész pusztított, mely nem kimélt semmit, ami útjába akadt, pusztított, rombolt, a földdel tett egyenlővé sok-sok emberi alkotást. Így lett a tomboló elem áldozata az ottani római katolikus hitközség régi, igen sok műkincset rejtő temploma is. A szegény hívek teljesen fejeszetlenül szaladgáltak, nem bírván vigasztalást találni veszteségük felett, hisz még templomukat is elvesztették, hol még talán enyhülést találhattak volna sajjó fűjalmukra. Ekkor a városka másik hitközsége, az evangélikus hitközség sietett szerencsétlen testvére segítségére, gyűlést hívott egybe, melyen egyhangúlag kimondotta az evangélikus presbiterium, hogy mindaddig, míg a római katolikus hitközségnek nem lesz módjában templomát felépitetni, átengedi a katolikusok által kívánt napokat és órákat az evangélikus templomnak a katolikus istenítisztelet céljaira. Ugyanezen presbiteri gyűlésen az egyik tehetős lutheránus presbiter 100.000 márkát ajánlott fel a felépítendő katolikus templomra, mellyel egy hatalmas gyűjtési akció alapját vetette meg. Mily rövid e történet, mégis milyen megható! Mily hatalmas dokumentuma annak a mindenkori csodált német faji összetartozandóságnak, mely oly sokszor ragadta bámulatra Németországnak még legálázabb ellenségeit is, mely elsősorban minden honfitársában a német polgártársat, testvért tekintti és a nemzeti összetartozandóságot, a faji öntudatot nem engedi a különböző vallási fel fogások, nézetek, hittételek és eltérések által megbolygatni, megglaztítani, esetleg elhomályosítani. Alljunk meg egy pillanatra a német nagyság e csodás látványa felett, vessük lelkünkbe a fenti felemelő példát éppen ezekben a napokban, amikor nálunk Magyarországon úgy a közjogi, mint politikai s egyéb kérdések eldöntésénél valószínű vallási villongások folynak, amikor késhegyig menő harcot képes előidézni az a körülmény, hogy egyik magyar kereszténynek, a másik kereszténynek mondja vallását, vagy nevezi magát. Ne vigyük be a vallás, a hit kérdését a közéletbe, ne keressük a keresztény vallások közötti különbségeket, hisz mindnyájan egy Atya gyermekei és szent Fiának követői vagyunk. Lebegjen mindenkor szemünk előtt a fenti fontos német példaadás s akkor boldogulunk a közös ellenség ellen.

„Csónka Magyarország — nem ország,
Egész Magyarország — mennyország!

A Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártjának zászlóbontása.

A politika nem cél, de eszköz agrár érdekeink kivívására, gazdasági megerősödésünkre.

A Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártja az egyetlen párt ma, mely változatlan és rendületlen kitartással képviseli a kisgazdák és földmivesek érdekeit, a nemzeti és keresztény irányzatot.

Glóriás nagyidők multba visszahívó dicsőséges fénye lobbant fel lelki szemeim előtt, midőn a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártjának vasárnapi zászlóbontásakor végig tekinttem az ezekre rúgó lelkes tömegen, a kipirult arcokon, a csillogó szemeken, a hatalmas termen, melyet roszakásig megtöltött a hallgatóság. Ugy éreztem, nem hiába volt itt tatárdulás, törökpusztítás, háromszáz éves osztrák rabbiincs, nem hiába a világháború kénköves pokoli zivatarja, a forradalmak lelket emésztő tűzvesze, nem folyt hiába annyi vér, mert ez a nép, mely nemes erkölceit Ázsia távoli pusztáiról hozta magával, meg nem törött, lelke a nemes és jó iránt érzéketlenné nem válik soha. És ha bár rövid időre, egy pillanatra a farizeusok csábos szavára talán meg is tándorodott, a valóra ébredés, a nemzeti reneszansz idején, amidőn elénk tódul a lenni vagy nem lenni kérdése, annál tömörebb, annál zártabb sorokban tódul az ősi oltárhoz, melyen a hazaszeretet, vallás és hit hármass olajtűze ég.

A jobbágy lelkeket szabadító Kossuth Lajos varázslatos nagy napjainak legszébbje kell újra életre a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártjának zászlóbontásakor. Messzi, távoli vidékek egyszerű, lelkes gyermekei gyűltek egybe apostoli szózatot hallani, mint akkor régen, a legendás multban, midőn Kossuth Lajos, egyszerű paraszt szekéren állva hirdette a nagy Alföld felszabadított népének, hogy: „nektek is van jogotok az életre, a földre, ti is emberek vagytok“.

Talán még soha nem gyűlt egybe ősi Pápa városában ennyi egyszerű idegen ember, talán soha nem találkozott még itt politikai gyűlésen a távoli Somogy fia a Rábaköz gyermekével, a bakonyaljai községek lakója Kemenesalja földmivesével, a kéktükür Balaton merengő szemű szállósgazdája a göcsej kemény szavu fiával — talán soha egy ilyen meleg, testvéri kézszerítésben, ilyen bensőségteljes megértésben nem egyesültek nagy tömegek.

A gyönyörű, lelkes tömegek látása megerősítette lelkeinket, megizmosította karjainkat s hitet öntött belénk egy jobb, egy szebb, egy boldogabb, egy biztosabb magyar jövő iránt. Mert amely nép tud lelkesedni a multon, melynek erős, megdönthetetlen hite van a kísértések óráiban, mely nem csügged, de remél és bizva-bizik a megpróbáltatások napjaiban, az a nép maga az élet, a hit, a feltámadás.

Ez az a nép, melynek nagyapái Kossuth lángoló szavaira egy lélekkel, egy szóval kiálták: „Megadjuk a pénzt, katonát, életet, vért, mindent, amit a haza s benne a mi javunk megkövetel; ez az a nép, melynek nagysága előtt a legújabb kor legnagyobb magyarja leborul; ez az a nép, mely nem lett hűtlen apái nagyságához, mely előtt mi is akkor, amidőn hitet tenni közibénk jött, előtte csak legnagyobb tisztelettel hajthatunk fejet.

Meg kellett történni — okulva az elmúlt politikai éra tehetetlenségén — a gazdasági zászlóbontás után a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártja zászlóbontásának is, mert csakis így és csakis ezáltal tudjuk elérni gazdasági céljainkat, csakis így tudjuk kioroszakolni a keresztény kisgazda és földmives társadalom egyik legfőbb életfeltételét, a földbirtokreformot. Addig, míg a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség nem rendelkezik megvesztegethetetlen és meg nem retenthető harcos gladiátorokkal a politikai élet küzdő porondján, addig panaszaink, jajszavaink kiáltó szózatként vesznek el a pusztában, de meghallgatásra nem találnak, sebeink orvoslást nem nyernek soha. Meg kellett alkotni tehát elsősorban agrár szempontból a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártját. De meg kellett alkotni azért is, hogy megmentsük az elsékélyesedés felé rohanó nemzeti és keresztény irányzatot, melyet ma már a legtöbb politikai párt csak csalogat, hivatogó cégér gyanánt használ a „bolt“ ajtaja felett, míg bevűl

azokkal traktál, kik a nemzeti pusztulás titkon dolgozó szűh férgei valának. Külföldi lapok írják, hogy a magyarság jövőjének letéteményese a földmives és kiscgazda társadalom. Ime mit látunk, pártok keletkeznek, nőnek a földből (vagy inkább a zöld asztalokból) mint eső után a bolondgomba, melyek címében mind ott ékeskedik a „kiscgazda” és „földmives” szó, melyhez hogy hangzatosabb legyen, hozzá csapják, hogy „keresztény”. Hogy ezeknek az ujonnan keletkezett, vagy szörös hernyókból — mely eddig a kiscgazda és földmives társadalom hatalmas fájának lombzatát pusztította — csillogó pillangóra átvédlett pártoknak a káros térfoglalását megakadályozzuk, kellett megalakulnia a Keresztény Kiscgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártjának. De meg kellett alakulni a politikai pártnak azért is, hogy a jövő parlamentjében legyen a keresztény kiscgazda és földmives társadalomnak egy igazi önzetlen képviselője, melyet nem az egyéni érvényesülés hajt, nem a pártszenvedély dobál, emel vagy súlyt, de mindenkor egy egységesen a Keresztény Kiscgazda- és Földmives-Szövetség elnöki tanácsa által megállapított taktika, mely semmi más nem lehet, mint a gazdátársadalom erkölcsi és anyagi boldogulásáért vívott harc mellett, harc az intranzigens keresztény politikáért, a keresztény és nemzeti eszmék diadaláért, az egységes és megcsonkítatlan nagy Magyarorszáért. És végül meg kellett alkotni a Keresztény Kiscgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártját azért is, hogy mindaddig, míg arra el nem jön az idők teljessége, lelkiismeretlen emberek, egyéni vállalkozásaikból kiinduló királypuccsokkal a nemzet egységét, boldogulását, jövődjét ne veszélyeztethessék.

A Keresztény Kiscgazda- és Földmives-Szövetség politikai pártjának megalkotása nem cél, de eszköz elsősorban agrárérdekeink megvalósítására, jogaink feltétlen kivívására, gazdasági megerősítésünkre és csak másodsorban szolgálja azt a célt, hogy egyes közjogi kérdések mikénti megoldásánál is kellő hatállyal emelhesük fel szavunkat ott a törvényhozó testületben.

A Keresztény Kiscgazda- és Földmives-Szövetség akkor, mikor kibontotta a gazdasági szervezkedés mellett politikai zászlaját is, amikor hajlékba fogadta a harcos politikát, mint a békés gazdasági törekvés ikertestvérét, egy pillanatra sem tért el attól az egyenes iránytól, amelyet keletkezése percében maga elé kitűzött: a földmives- és kiscgazdátársadalom anyagi jólétét munkálni elsősorban gazdasági úton, de a politika támogatásával, éppen azért politikai pártalakulat formájában is megmarad nevében annak, ami volt.

Testvéreink! Voltak idők, mikor másnemű munkálkodást követelt a haza föltek. Amikor vést és életet kívánt! És akkor — akkor minden igaz fiának ott forrott, izzott lelkében a vágy: lerakni mindent a haza oltárára! Most új időkét élünk! Ha volt idő, mikor halni kellett, most élni kell a hazáért, élni kell egymásért, élni egymás testvéries boldogulásáért! Ez a gondolat domborodott ki előttünk, látván nemes összetartásokat

nagygyűlésünk napjain. Ti megértettétek, Testvéreink, a vajudó nagy idők intését, megértettétek, hogy a változott viszonyok között változott eszközökkel kell küzdenünk a saját és hazánk boldogulása érdekében. Szervezett erővel, kitartással, hogy biztosítsuk nemzeti létünket és a jövőndő, a szabad és független Magyarország boldogulását.

Ti, Testvéreink, az igazság és erkölcsi kötelezettségek hangoztatásával közeledtetek felénk. Mi átértettük, megértettük lelkeitek kívánságait; de higyjétek el és vegyétek komolyan szavainkat: *a kicsinyeknek összetett ereje mindig nagy erő, melyre bátran építhetünk.*

Kemény, büszke sorompóba állottatok

mellettünk, most, amidőn egy meleg *Isten-hozzádot* kiáltunk utána tok, kérünk Benneteket, hogy az a lelkesedés, mely itt előttünk megnyilvánult, ne muló szalmaláng legyen, hanem egy jobb jövő fegyvereinek izzasztó, forrasztó, kovácsoló tüze, egy biztos záloga annak, hogy kéztébe téve tudtok egymás mellett és egymásért dolgozni, áldozni s ha éppen kell — hát meghalni is.

Nagy, tiszta, szent célokért küzdő seregünk, midőn egy szives, meleg *Isten-hozzádot* kiáltunk felétek, kérünk Benneteket, hogy ne feledjétek az idő közelségét, melyben valóra kell váltani mindazt, ami jövő boldogulásunk alapjait lesz hivatva lerakni.

A mi nagygyűlésünk.

A politikai népgyűlés.

Február 19-én, délután.

A Keresztény Kiscgazda- és Földmives-Szövetség délutáni politikai népgyűlését 4 órakor nyitotta meg *Kelemen Dezső* bakonyi elnök. Üdvözlő a népgyűlésen megjelenteket és bejelenti, hogy napirend szerint *Zsilavy Sándor*, a Szövetség országos elnöke fogja megtartani megnyitó beszédét.

Zsilavy Sándor: Igen tisztelt Barátaim, Testvéreim! Azt szokták mondani: a város nyomoruság, a politika szemét, a kereskedés megengedhet rablás. Ezt hirdették és hogyha ezt mindegyiket bonckés alá venném, azt hiszem, nagyon sokban igazat adnának annak, aki ezt a szólást világgá bocsátotta, mert a városban, minél nagyobb a város, annál nagyobb nyomoruságra lehet akadni.

Itt most egy politikai zászlóbontás lesz, melyre az elnöki tanácstól kaptunk megbízást. Azzal, hogy a politika szemét, azzal akarják igazolni, ha valaki a politika szövevényes útjára lépett és beletekintett a múltba, abban a politika boszorkánykonyhájában sok szemetet talált. Előtte sok szemét volt. A közelmúltban is annyi a szemét, melytől megundorodik az ember. És akkor, mikor én rászántam magam arra, hogy ennek a gazdasági szervezetnek politikai képviselőit is meg fogjuk alakítani, hogy politikai téren is érvényesíteni fogjuk, akkor eszembe jutott és bizonyos lelkifurdalást éreztem, hogy bele vigyem-e ilyen munkába azt az általam nagy fáradsággal összehozott szervezetet. Azonban a végső eredményben az alakult ki bennem, hogy próbáljuk szemét nélkül, piszok nélkül a politikát követni, ha nem fogjuk tudni megvalósítani piszok nélkül azokat a tiszta elveket, melyeket a Szövetség kezdetől fogva hirdetett, mondjanak le a mandátumról és adják vissza a Szövetségnek és maradjunk gazdasági szervezet tisztán és becsületesen, míg olyan parlamenttel nem rendelkezünk, mely szemét nélkül tudja a politikát követni. Harcos voltam és politikai szellem ébredt bennem. Megismertem korán az élet nyomorát. Magamnak kellett tanítatnom önmagamat. Az étellel sokat harcoltam és harcolni is fogok és ennek a harcnak neki megyek erős lélekkel, megpróbálom, mondtam, mert nem tudom, meg tudjuk-e tenni? Ha nem tudjuk, ha olyan akadályokkal találkozunk, hogy a szemét sok lesz, akkor, akkor el fogunk jönni, ide és azt mondjuk, hogy ezt a piszokot nem tudjuk elszívni, mandátumunkat visszaadjuk az önök kezébe. Ilyen erős elhatározással megyünk arra az útra, melyen sok sebet fogunk kapni, mert hiszen még csak a szele érkezett

Budapestre politikai pártalakulásunknak és már kezdik a sebet osztani.

A politikában nincsenek egyforma nézetek. Sok politikai áramlat fog alakulni, melybe ha az ember be nem kapcsolódik, az embert ellenségnek tekintik. Csakhogy mi még nem csináltunk egy politikai párt ellen semmit és már is világgá kürtölték a lapokban a zsidók és az általuk felbérlet nációk, kik azt mondják, hogy itt olyan politikai szervezet alakul, mely becsap mindenkit. Ennek vezetője egy tanító, neki jobb lenne, ha kaptafánát maradna, és ezt az irta, aki testvér. Én ott is megálltam a helyemet és itt is meg fogom állni a helyemet és hangsúlyozom, hogy ha tisztességes úton nem tudna érvényesülni ennek a társadalomnak érdeke, célja, akkor nem fogunk tovább szerepelni.

Mi azt mondjuk, akik ébből a szövetségből, mint politikai képviselők kikerülnek, akiket mi belesegítünk a nyeregbe, azoknak mi fogjuk kijelölni az utat és testvéreim, mi elnökök, mi fogunk vigyázni, hogy képviselőink le ne térhessenek; arról az egyenes útról, amelyet itt ma a politikában megkezdttünk.

Ha én azokat követném, akik a kommun bukása után rózsás színekkel festették le programjukat, amelynek azután minden vonalon bedőltek, akik aztán programjukból alig valószínűsítették meg valamit, vagy éppen semmit, hát beláthatjátok, hogy a szép szavakba, lelkesítő beszédekbe foglalt programoknak magukba véve semmi értékük nincsen.

Azt el lehet mondani szép hangzatos szavakkal, lehet ígérni fűt-fát, ígérték is sokat, mindenhol azt, amit a nép szeretett volna, ígérték eget-földet, egyik községben villanyvilágítást, a másikban gőzfürdőt, a harmadikban szópokagyarat, vagy ostornyélgyarat, a negyedikben villamos vasutat, vagy éppen azt, amit valahol óhajtottak, a szomszéd községben kitudták, hogy a másik községnek mi az óhaja, a vágya s mire odamentek, olt mindazt bevégezték? s így nyerték meg a nép bizalmát, s megválasztatták magukat.

Természetesen mindezt teljesíteni képtelenség, de még ha a jóindulat meg lett volna bennük, hát sok üdvös cselekedetet vihettek volna véghez, de ilyesmire bizony nem is gondoltak.

(Folyt. köv.)

„Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.

Amen“

Jogrend.

A jog és az igazság nem egy fogalom. Ezt már így tanulja az elsőéves jogász, azonban a falu népe ezt a kétőt rendszerint összetéveszti.

A jogát az embereknek a mindenkorai törvények szabályozzák és biztosítják, így tehát a jogok az idők folyása szerint változnak, úgy amint a törvényeket a törvényhozási hatalom alkotja.

Az igazság pedig a jogtól független, az emberi lélek által mindig óhajtott, az örök világtörvényekben gyökerező fogalom, mely a szó legszorosabb értelmében bár elérhetetlen és kivihetetlen, de minden becsületes ember ennek hódol és ennek a megvalósításán fáradozik, míg a becsületes ember ennek az elhomályosításán, elikkasztásán töri a fejét.

Igy van nálunk is azzal a sokszor hangoztatott „jogrend“-del! Nekünk is folyton csak a jogrendről beszélnek, erről írnak, amely jogrend, érezzük, hogy nem elégíti ki a becsületes magyar lélek óhajait, vágyait.

Igen, nálunk is volt, s még ma is olyan jogrend van, mely nem veszi védelmébe a magyar nép érdekeit kellő mértékben, de annál jobban vigyáz a rajtuk élősködő, tőlünk teljesen idegen szíriai faj, nemzetközi zsidó érdekekre, s nekik teljes szabadságot biztosít itt a magyarok ezeréves hazájában. Ez a jogrend a „liberális jogrend“.

Ez a jogrend nem védi a menekült véreinket, azok a hideg tél szakában a vagonokban megfagyhatnak, de annál jobban védi a 8-10 szobás lakásokban terpeszkedő, a háború által előállott viszonyok folytán milliommossa vált nagyhasu zsidókat, azokat, akik magyar honossággal, illetőséggel sem bírnak, azokat a lakásaikból kitenni, Galiciába hazaküldeni, bár törvény is van rá, nem lehet, mert védi a „jogrend“.

A rokkant, kezetlen, lábatlan katona folyamodniuk trafik, vagy italmérési engedélyekért, ezek kérelmét nem védi, nem pártolja senki, ezek folyamodványai elvesznek, vagy kedvezően elintézve nem lesznek, mert a sok zsidó trafikost, a sok zsidó korcsmáros iparjogától megfosztani nem lehet, mert védi a „jogrend“.

A falunak szervezkedni a saját érdekében a krisztusi keresztény világ nézet érdekében nem lehet, abban csak akadályokra talál, attól csak elijeszti, de a zsidó szocialista, kommunista destruktív elemek, országfelforgatók, azok szabadon szervezkedhetnek most is, szervezeteiket, bár a nemzet élete ellen törnek, megengedik, gyűléseket tarthatnak, kiabálhatnak, mert védelmébe veszi őket a „jogrend“.

Becsületes szellemben szerkesztett lapok újságpapírhoz alig juthatnak, szállítási alkalmával igen sokszor elvesznek, a többi szennylapokkal szemben semmi különös támogatásban nem részesülnek, míg azok az újságok, melyek a forradalmat előkészítették, melyek hasábjain nyíltan a család ellen, haza ellen, király ellen, Isten ellen izgattak, azok a mai napig is, most is megjelenhetnek, azokat betiltani, azok terjesztését megakadályozni nem lehet, azok most is ronghadják, fertőzhetik akadály nélkül a becsületes, hisz-

keny magyar nép lelkét, mert ezek garázdálkodását is védelmébe veszi a „jogrend“.

Mindezek dacára, mégis, mi is jogrendet akarunk, de ezt megoldjuk egy szóval, s azt mondjuk, hogy **igazságos jogrendet akarunk!** Mert, amikor a jog messze eltér az igazságtól, az előbbutóbb forradalmi állapotokhoz vezet, s viszont, ha a jog minél közelebb áll az igazsághoz, ha a jog, hogy így mondjam ledi, az igazságot, abból nyugodt, fejlődéses boldog állapotok szüleinek meg.

Igazságos jogrendet, a magyar érdekeknek megfelelő becsületes jogrendet akarunk, mert csak ilyen jogrend lehet egyedüli biztosítója a magyar jövőnek. Alkotmányos országban, miut nálunk is, az országgyűlés hozza a mindenkorai törvényeket, az országgyűlés gyakorolja a törvényhozói hatalmat. Tehát, hogy ezt az igazságos, a magyar érdekeknek megfelelő jogrendet megteremthessük, ahhoz első sorban szümmagyar, tudásos, tizenhárompróbás becsületes magyar emberekből álló országgyűlést kell az országházba beküldítenünk.

Magyar testvéreim! Most vigyázzatok! Ránk hallgassatok, magatokról meg ne feledkezzetek! Ujra itt van a sorsdöntő pillanat, amikor eldönthetitek jövődő boldogulástok sorsát! Ha jól fogtok választani, boldogok lesztek! Ha pedig intő szavunkat meg nem szivleitek, cselekedeteiteket jól meg nem fontoljátok, hát magatokra vessétek, ha megint rosszul fogtok választani!

Márton Jenő
köszvényes kerületi főbíró.

Vesszőparipa.

melyen oly sokak lovagolnak.

Lázás előremereűt szemmel, éber füllel, öklöbesorútt kézzel, minden idegét mint hűrt megfeszítve, nézi a jövőt a magyar nemzet, a magyar nép. Nézi a magyar jövőt, várja a feltámadást és undorral szemléli a rút jelent. Szétrombolt országot, elrongyolt gazdaságot, értéktelen pénzt, pártviszályt, a nép vállán előretörni akaró demagógokat, csak ezt látja és semmi olyant, amelyetől saját sorsának javulását, hazája jövődő nagyságának zálogát találna.

Két hosszú esztendő a létlenségben és tehetetlenségben bővelkedő két esztendő; egyetlen olyan törvényt, egyetlen olyan intézkedést nem találunk a bezárt országgyűlés munkájában, amely intézményesen vett volna gátat a lassu hajdokolásnak. Egy törvényt hoztak, a numerus clausus, amellyel a keresztény társadalom érvényesítését igyekeztek — valljuk meg őszintén, igen szerencsétlenül — biztosítani. Csak e nagy alkotást találjuk két esztendei munkájában, de látunk még párójokat garnadával, gorombaságok özönét halljuk és talán éppen létlenségük hatásaképp látunk a nép minden rétegében hallatlan panamákat, látjuk a nemzet sirásait, síbereket, láncosokat, csajkát és más hasonló szörűket ezreit.

Ott állunk, hogy szavunkkal vehetünk gátat minden bajnak; ellékünk megunktól minden konkolyhíntőt és fedéssel süjtünk a fedéset megérdemlőket. Oda állnak eléd, nem pirul az arcuk és kiáltják: ez országot csak mi tudjuk megmeníteni, a gazdasági talpraállást csak mi fogjuk megoldhatni, „Integra Hungaria“-t csak mi tudjuk visszazerezni; kiáltják ezt nem képességük tudatában, hanem mert képviselőnek lenni jó kurzus.

Van vesszőparipájuk is: a királykérdés. Ezt akarják megoldani, csak e paripán lovagolnak, mert máshoz nem értenek; más szándék, olyan, melytől a gazdasági talpraállást rémélhetnünk, nem lehet bennük, mert különben épp ezen kérdés megoldásának időpontját nem a jelenben igyekeznének kiderőszakolni, hanem a megfontolt holnapban.

Két év rövid idő, sokan talán hosszúnak találják, de ennyinek el kell mulnia addig, míg nyugodtan kérdezzhetjük meg e nemzetől, hogy legfilimista, szabadkirályválasztó vagy köztársaságpárti-e? De ez alatt az idő alatt ne is kerülhessen e kérdés felszínre, ez léteérdeklünk, mert akkor e nemzet a turáni átoktól terheltlen soha, de soha sem fogja elérheti a boldogabb jövőt. Ne történhessen meg az, ami már megtörtént, hogy úszkót dobna az ifjuság közé, épp azokat akarván bevonni a politikába, ebbe az átkos foglalkozásba, akiket legjobban kellene ettől félteni, ugyanakkor nem gondolván Oroszországra, ahol az iskola padjaiban már évtizedek előtt is találhattunk deresedő fejű azokból az egyetemi ifjakból, kiket a politika elvont igazi kötelességűktől.

Ei tehát azokkal, kik harcot hirdetnek a testvér ellen; elég volt a harcból — ei a vesszőparipákkal — és kövesse a létlenség korszakát a dolgozó magyar jövődő.

Schramk Gyula.

Infláció és pénzsűke.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara alapos és értékes munkát végzett akkor, amikor az érdekeltségeket tanácskozássra hívta össze, hogy gazdasági és pénzügyi politikánk irányelveiről véleményt mondjanak. Nem állíthatjuk azt, hogy mindenben egyetértünk azokkal a kívánásokkal, amelyeket a nagyrészen idegen érdekeltségek a kormánnyal szemben támasztanak és mely kívánások igen sokszor egyszerűt önzésnek eredményei, de tudunk annyira objektívek lenni, hogy a tanácskozások eredményében azt a részt, amely igazán értékes, elismerjük és kellőképpen méltányoljuk. Alkalmunk volt részleteket olvasni a tanácskozások eredményéről a dr. Gyulai Tibor által készített igen tartalmas emlékiratból, amelyből azt látjuk, hogy több kérdésben az eddigi igen ellentétes vélemények kezdenek közeledni egymáshoz.

A mi a címben említett kérdést illeti, teljesen egyetértünk az emlékirattal abban, hogy a valuták leromlását az infláció okozza.

Az inflációt kétségtelenül mindenkor nyom követi pénztünk vásárló erejének csökkenése, ami viszont újabb jegykibocsátást feltételez. Egyetértünk az emlékirattal abban, hogy az államháztartásban mutatkozó hiányokat a bankjegyek szaporítása utján ellentételni nem lehet. Kétségtelen, hogy a fedezetlen pénzjegyek kibocsátása a nemzeti vagyon felhígítása folytán annak tervszerűt eltolódását idézi elő, miert is szociális szempontból igazságtalan.

Feltétlenül igaz az is, hogy a fedezetlen pénzjegyek szaporítása általános elértéktelenedéshez vezet és végzetes következményeivel egész gazdasági létlünkét máris alánta.

Bizonyos ennél fogva az, hogy valutánk javulása addig el nem képzelhető, míg az állam az inflációnak véget nem vet, s míg az államháztartás egyensúlyát meg nem teremti, gátat nem szab. Míg ez meg nem történik, addig egy fedezettel bíró jegybank felállításáról beszélni sem lehet.

Különösen kellemesen hatott reánk az emlékiratnak a pénzsűkére vonatkozó az a megjegyzése, hogy a pénzjegyek szaporítása nem jár azzal az eredménnyel, melyet ettől a közvélemény a pénzsűkének enyhítése tekintetében vár. Ha ugyanis pénzsűke alatt az állami pénzjegyek hiányát értjük, úgy ennek oka nem a jegybank által kibocsátott, hanem a forgalomban levő pénzjegyek mennyiségének elégtelensége. A hiba tehát az emlékirat szerint is a pénz körforgalmában van, amelynek folyamán a pénzjegyek helyenkint megrekednek. Ezt a megállapítást, melyet minden komoly közgazdasági szakértő egyformán fogad el helyesnek, kell figyelembe vennünk azoknak a gyengébb fahyállyu közgazdákknak, akik egyre azon sírnak, hogy a kormány adjon ki több papírpénzt, mert akkor hausse lesz a tőzsdén. Arról persze nem beszélnek ezek az urak, hogy ennek a hausse-nak tulajdonképpen a további infláció folytán beálló pénzelértéktelenedés lesz a következménye és hogy az ilyen hausse-t megint csak a fixizetetés középosztály fogja meg-sínyleni.

Nem hagyhatjuk természetesen szó nélkül az emlékiratnak azt a részét, melyben azt ki-

vánja, hogy csak az állam szabályozza a pénz forgalmát. Sok dolga volna az államnak, ha az általános irányításon kívül még ezzel is foglalkozna. Ezzel a kérdéssel foglalkozzanak inkább a nagybankok akkor, amikor a betétkamatlábot szabályozzák.

Ne várjuk, hogy a thezaurált pénzjegyek forgalomba kerüljenek addig, míg a bankok által felszámított költségek sokszor magasabbak, mint a betétkamatláb. A csekk- és clearing forgalmának fejlesztését mi is fontosnak tartjuk, de e téren megint csak elsősorban az érdekeit gazdasági körök kezdeményezésére várjuk a re-emoktat, nem pedig a gondoktól úgyszólván kormánytól.

Feltegetéseink végén még csak ismételt figyelemre kívánjuk a közönséget arra, hogy most már, amikor végre az összes komoly közgazdasági körök a pénzügyi kérdésben egy álláspontot jutottak, fokozatosan figyeljenek arra, nehogy a pénzügyi megszüntetésének jelszava alatt újra destruktív tanokat fogadjon el igazságnak, ami csak a már megindult pénzügyi konszolidációnak árthatna. **Cser Frigyes.**

Szétkergették Pécselt

a liberális-zsidó ellenzéki pártot!

Rassai-Rasch, Drózi — a vitész, Sándor-Schlesinger Pál a kikeresz-telkedett, Bárczy István a diszkrepszény, Vázsonyi-Weiszfeld az igazsággnyáros, Sztérenyi-Stern a lángész, Ugron a liberalizmus aggharcosa, Harrer a főszónok egy követ fujnak!

„Barátja a kutyának!”

Rettenetes kudarc érte az ellenzéket pécsi bemutatkozásuk alkalmával! Alighogy a gyűlést a Pannónia-szálló nagyteremében az elnök megnyitotta, és k. z. bekiáltásokkal, tütyöléssel, lábdobogással zavarta meg a terembe betódult nagyközönség, mert meg kell jegyezni, hogy a meghívottak, akik az első sorokban a székeken terpeszkedtek, azok legnagyobb része tipikus görbeorru, karikálábú, kifejlesztett nasu, Palesztinából idefajozott farságos volt, tarkítva ezek érdekfeszítő tartozó néhány gyászmagyarral, mely hátul a megáradó kíváncsi nagytömeg a város igazi magyaros, becsületesen gondolkodó néprétegeiből verődött össze.

Amikor a szót az elnöki megnyitót után **Harrer Ferenc** átvette s arról akart beszélni, hogy itt van velünk **Bárczy, Sándor Pál, stb.** fent felsorolt „hazafi” szelleme, hát a tömeg oly fülsiketítő lármában tört ki, hogy a szónok szavát hallani nem lehetett. — „Nem akarunk Schlesinger Pálról hallani, menjenek vissza, ahonnan jöttek”, stb. — A vihar valóságos orkánná fajult, s **Rassai** próbált szóhoz jutni (ugyanaz a **Rassai**, aki még két évvel ezelőtt kényes látogató volt a zsidóság felé, s mint magyar keresztény verte a mellét!). — „Méltóztassanak megengedni — mondja — hogy közbeszóljak, kedves barátaim...” Közbekiáltások: Kikérjük magunknak, nem vagyunk barátai; barátja a kutyának — a másik hang: meg a zsidóknak.

Folytatja: Úgy tudom, hogy a magyar ember megadja a tiszteletet a vendégeinek és becsülettel meghallgatja azokat is, akik talán más politikát folytatnak... — erre aztán ék-telen láрма, kiabálás tört ki: nem hívjuk magukat, menjenek vissza, maguktól nem tanulunk sem politikát, sem köteleességudást! Ki velük! Gyászkeresztyének, köpönyegforgatók, zsidó zsidósok... stb., mindazt leírni nem is lehet, ami ott elhangzott.

Harrernek sikerült közbekiáltani, hogy „mi minden osztály érdekelt egyformán kívánjuk szolgálni...”

Itt aztán még hevesebb lett a láрма... közbekiáltások: persze, a hazaáruló osztályt és a zsidókat is, a kommunizistákat is... mert nem beszél mindjárt a kommunizmusról... menjen Kun Bélához, meg Leninhez... Lindner üzent Belgrádból... stb.

Már-már veszedelmessé kezdett válni a helyzet, a tömeg elkeseredett fenyegető magatartása arra kényszerítette a jelenlevő Csicsi Sándor kapitányt, hogy a gyűlést feloszlassa.

A tömeg aztán szétszórt, a hősök, a szónokok, meg a „diszhaligatóság” az első sorokból úgy elpárolgott, hogy lámpával sem lehetett volna hamarjában előkeresni őket.

Nem lehet ám már a magyar népet bolondítani, hála Isten, kezd megjönni a józan esze!

M. J.

Az elmaradtak, kik lélekben velünk voltak.

Néhány meleg sor azokból a községekből, melyek különböző okokból nem jelenhettek meg nagygyűlésünkön.

A hatalmas sziklát hiába ostromolja a hullámtaraj, annak keménységén mindenkor izé-porrá török. Hiába a sok gáncs, hiába a főmedvény és sárdobálás, mellyel Szövetségünket s a Szövetség politikai pártját egyesített, dicsőségüket visszasíró egyének lealacsonyítani, bepisztáskítani igyekeznek. Az ő szavuk csak elriasztó sakálordítás a sivatagban, melynek nemhogy felül a józan magyarság, hanem mint vérszelet, messze elkerül. Csak kiabálnak, csaholni minden kőbor kúvász csaholhat, de jól tudjuk: „elbugatás nem állászik mennyországba”.

Miként működik a Ker. Kisgazda- és Földmives-Szövetség?

„Nem úgy, mint a zsidó Ugar szerkesztője.”

Drózyi kerületéből vetjük az alábbi levelet:

Tekintetes Elnök Úr!

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy folyó hó 7-én egy a szentpéteruri jegyzői irodában az igricezi földigénylők és az igricezi uradalomra vonatkozó adatok tárgyalása. A tárgyalás a mi részünkről elég jó és kedvezőnek mondható. A helyi Szövetséget tek. Kerezy titkár úr képviselte. A titkár úr a tárgyalás napján emberfeletti munkát végzett. Csunya zord, hóviháros időben a nehéz, farszató utat a hóviháros gyalogosan tele meg a zala-szentmihályi állomásra, amely két órai járásnyira van községünkötől. Hogy a Szövetség vezetősége mennyire szívén viseli a szegény nép ügyét, azt még azok a községbeli emberek is elismerték, akik nem tagjai a Szövetségnek. A tagok pedig mindnyájan nagy elismerő, hálas kifejezésekkel méltatták a tek. titkár úrnak fáradságát nem kímélő és önfeláldozó nagy munkáját. Ezuttal én pedig a Szövetség nevében mondom hálas köszönetet a tek. Elnök úrnak azért, mert látom, hogy a Szövetség vezetősége nem „humbuggal” és hogy nem üres szölamokkal és frázisokkal dolgozik, hanem igazi, keresztény, férfias elszántsággal küzd a nép érdekében és nem úgy tesz, mint a zsidó Ugar szerkesztője, ámitani és igérni és hazudni, de semmit nem tenni.

Tekintetes Elnök Úr! Épp most kapom, ezen soraim írásakor, a pápai nagygyűlésre való meghívást. Igazán már előre is szívemből örülök a nagygyűlésnek, miután folyó hó 18. és 19-én egész nyilvánosan kibontja politikai zászlaját. E hó 11-én egybehívtam a helyi Szövetség választmányát, a választmány úgy határozott, miután Pápa egy kicsit tőlünk távol van, így a gyűlésen nem jelennek meg, de közelezi magát a Szövetség arra, hogy a nagygyűlés programját és határozatait magunkévé tesszük és azt respektáljuk és ébren felkérjük a tek. Elnök urat arra, hogy szíveskedjék intézkedni, hogy a Szövetség a legközelebbi képviselőválasztás alkalmával a *paesaj* választókerületben léptessen fel jelöltet. A nagygyűlés összes résztvevőinek a legjobb szerencsekívánatainkat és hódolatunkat küldjük.

Zalaigrécében, 1922 február 12.

Igaz tisztelője: *iff. Németh Károly*
a helyicsoport elnöke.

**Hol a ragaszkodás,
bizalom, szeretet?**

Öregbetűs írásu, messziről jött levél ez a másik:

Mély üdvözetemmel köszöntöm a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség nagygyűlését. Öszinte szívvel akartam meglátogatni az együttműködő jó magyar kisgazdatársaimat, de, sajnos, nem tehettem. Adjon az Isten kitartást, békességet, türelmet, hogy a Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség pártjának nagygyűlése magyar hazánkban sikert nyerhesen, azért, ha ott nem lehetünk is, dicsőségben tartassék a nagygyűlés. Kedves kisgazdatársaim, most kell kiáltanai, hogy miért nem lehet el-menni Kesziből. Először én vagyok az öreg-bírójuk, egyik helyettes bíróm most beteg, ennél fogva a községet nem lehet elhagyni annyi időre, mivelhogy a vonatok sem úgy közlekednek, hogy az ember hamar megjöhesen a távolból. Kedves, jó társaim, köszöntöm és üdvözölöm mindnyájukat, kívánok boldog és eredményes munkálkodást. Tekintetes Zsilavy Sándor szerkesztő úr, nagyon kérem, vessen rá időt, látogasson meg bennünket, szívesen fogadjuk, csak írjon.

Maradok mély üdvözzel!

Gyulakeszi, 1922 február 16-án

Illés Pál.

**Egy őszinte baráti szó,
mely szívből jő és szívből száll.**

Vasvármegye Nemesböd községének lelkes tanítója, ki népének igaz, őszinte, melegsívű barátja, írja Szövetségünk elnökének az alábbi sorokat:

Kedves Elnök Úr!

Mielőtt tartalmatlan levelem tulajdonképeni tartalmához érnék, kötelességemnek tartom, ha röviden is, csak pár szóval, de hozsannát zengjek annak a férfiaknak, aki Szövetségének megalakítása óta, alkudozást nem ismerve, fáradságtól, akadályoktól nem félve, rendületlenül küzd annak a vezetőknek, annak az eszmének az uralmáért, amely eszmén és rendszeren a keresztény, agrár Magyarország ismét felépülhet!

Édes Sanyikám! Ha Széchenyi nagy tehetségének szelleme vezetné kezében a tollat, megörökítendő jelszavakat és mondatokat vehetnének e papírra arról az emberről, aki a keresztény magyar gazdaközönséget mindennapi tünyságából, minden iránti közömbösségéből pedagógiai ügyességgel kiemeli, kizökkenti s azokat magasabbra emelje, melyek irányzatú egyesületbe tereli. En, aki csak passzív szemlélője vagyok egyesületed gyönyörű, rohamos fejlődésének, igazán megelégedéssel kell tapasztalnom, hogy az egyesületi eszmét annak tagjai már mennyire magukévé tették s mily önzéssel beszélnek arról. Szinte árvaságban vannak azok a községek, ahol eddig helyi szervezet nincs s engem kérnek, akiről tudják itt a környéken, hogy 16-fokos és markos Zsilavy-párti vagyok (dacára a papok szószéki szellőztetéseire), hogy eszközöljem ki részükre, hogy náluk a helyi szervezet megalakítsd, t. i., mint már a ki-küldötted előtt említettem, Meszlen, Acsád stb. k. jómódu polgárai, T. i. e két község szervez-kedésének politikai háttere is van. E két község lakosai vallásra nézve egyenes, római. kath. és ág. h. ev. Az ág. h. ev., mint a község jobb módú polgárai, inkább a szabadkirályválasztók polgárai, s hozzáan különösen azért bizalmasak, mivel tudják nagyon jól, hogy én is inkább az vagyok, mint nem.

Ha bővebb információra van szükséged, úgy írj Takács László jómódu meszleni gazdának — mint a nevezett eszmék helyi bázisának és küld meg újságodat is Török Józsefnek is — Acsádon pedig Keszey János. Mindkét község p. Acsád. Ha igaz, ugyancsak nincs meg helyi szervezet: Tömör, Kisnyom, Nagyunyom stb., kik szintén kéri.

Befejezőképen édes Sándorkám kíván tengernyi fáradozásaidért szövetségedre a Mindenható áldását és kérve, hogy sziklaszilárd oszlopról dicsőségesen lengethesd azt a nemzetiszintű lobogót, amelynek felírása: „A keresztény kisgazda és földmunkásoké”. Fáradozásodat pedig a szeretet babékoszoruja koszoruzza.

Nemesböd, 1922 február 20.

Csókol:

Póór tanító.

Pártmozgalmak.

A pártok beolvadnak, kiolvadnak, fuzionálnak, egyesülnek, szétmennek, felbomlanak, tömörülnek, új pártok születnek, régiéik kimulnak, hol kormányozni akarnak, hol ellenzékbe mennek... És a jó Isten tudná, hogy mit nem csinálnak és mit akarnak. Sőt, ők maguk sem tudják, úgy meg vannak kavarodva.

Nem tudják, hogy milyen cím lesz a legjobb, milyen cégér lesz a legcsalagatóbb. Nem tudják, most igazán már nem tudják, hogy milyen jelszóval csapják be a becsületes magyar népet.

Egyet azonban éreznek, sejteneik, sőt mondhatnám, hogy mégis tudnak. Azt tudják ugyanis, hogy a választások eredményét a magyar falu dönti el. Hát ezért kell a nagy sürgés-forgás, köpönyegforgatás és ezért kell minden párt nevében benne lenni a *kisgazda* meg a *földmives* jelszavaknak!

Azonban, ha ők nem tudnak is mást, a magyar falu már ennél többet tud! A magyar megismerte a névmagyarosítót, a színváltót, a köpönyegforgató lelkiismeretlenséget minden vonalon. A magyar falu már régen tudta, s most is tudja, hogy az az igaz ember, az az igazi párt, amelyik nem változtatja meg minden héten a nevét, az irányát és a programját. Azt is tudja a magyar falu, hogy ilyen párt csak egy van és ez az igazi és ezt a *keresztény kisgazda- és földmives-szövetség politikai pártjának* nevezik.

Ezért hát vigyázzatok testvérek, magyarok, falu népe! Amellé a zászló mellé álljatok, melyet 19-én, vasárnap Pápán kibontottunk, mert ezt a zászlót szentségtelen kezekbe nem adjuk, az a zászló a tietek, az édes magyar anyaföld népéé, a mi néptünké, a szövetség hatalmas táboráé.

Márton Jenő.

Szedőtanonc felvételik a főisk. nyomdában

TÁVIRATOK.

(Saját tudósítónktól.)

A genuai konferencia.

Róma, febr. 23.

A Tribuna megállapítja, hogy a francia kormánynak tegnap este ideérkezett jegyzéke a genuai konferenciának nem bizonytalan időre, hanem három hónapra való elhalasztását kívánja és ezt a technikai munkálatok szükségével okolja meg. A lap azt hiszi, hogy ezt a kívánságot teljesíteni fogják.

Horvát atrocitás az olaszok ellen.

Róma, febr. 23.

Szpalatából jelentik, a horvátok az olasz olvasótermet lerombolták. Az olasz konzul bejelentette tiltakozását és kártérítést követel.

A MÁV. januári forgalma.

Budapest, febr. 23.

A MÁV. január havi időleges üzeme eredményéről ma kiadott részletes jelentés szerint a szállított személyek száma 4,901.400, a szállított áruk tonnákban 1,855.400, a személyek és podgyász után a bevétel 186,613.000 korona. Az áruk után 219,432.300 korona. Januárban a MÁV. összes bevétele 306,045.300 K. volt.

Felségáruló horvát politikus.

Bécs, febr. 23.

A Narodny Lysti-nek jelentik Prágából: Tredavecet, a Radics-párt elnökét felségárulás címén perbe fogták.

A francia és angol miniszterelnökök vállalkozása.

Páris, febr. 23.

A Temps örömmel fogadta Lloyd George és Poincaré találkozásának tervét. Azt írja, hogy ez az összejövetel alkalmas annak megegyezésnek a siettetésére, amelyre Franciaország törekszik. A genuai értekezlettel foglalkozva hangoztatja, hogy annak mindenekelőtt a talpraállás értekezletének kell lennie. A szerződéses tiszteletbentartását feltétlenül biztosítani kell. Nem lehet az értekezleten vitássá tenni az ellenséges uralom alól felszabadult népeknek azt a jogát, hogy megtegyék a szükséges rendelkezést az ellenséges dinasztiák visszatérésének a megakadályozására, amelyek őket régebben elnyomták. A lap hangoztatja azt is, hogy az orosz adósságok kérdését nem lehet a szovjet-kormány hivatalos elismerésének kérdésével összekapcsolni.

Mikor lesz a genuai konferencia?

Bécs, febr. 23.

A Deutsches Volksblatt jelenti Londonból: A Daily Chronicle értesülése szerint Lloyd George és Poincaré küszöbön álló találkozója alkalmával a genuai értekezlet időpontját is véglegesen meg fogják állapítani. Az értekezlet elhalasztása elkerülhetetlenné vált.

Nem sikerült monarchista-puces.

Bécs, febr. 23.

A Neues Wiener Journal jelenti Londonból: Lisszaboni jelentés szerint az ideiglenes kormány intézkedéseinek sikerült meghíusítani a monarchikus államcsíny megvalósítását. Lisszabonban teljes a rend és nyugalom.

Benes úr házal.

Bécs, febr. 23.

A francia lapok szerint Benes cseh miniszterelnök holnap utazik vissza Párisból. Sikeres közvetítési tevékenységet fejtett ki Páris és London között. Az angol és francia miniszterelnök vállalkozása Benes fáradozásainak köszönhető.

HIREK.

Te is fiam, Brútusz?

A nagy görög költő: Homerosz születési helyéért az ó-korban nem kevesebb, mint hét város versengett hosszú időn át több-kevesebb eredménnyel. Ilyenformán állunk most Pápa városával is, csak azzal a különbséggel, hogy Pápa városának nem adatott meg az a különleges dicsőség, hogy valamely rég elhalt költőket vindikálja magának, mint szülőföldjét, — nem, sőt ellenkezőleg, Pápa városáért versengenek a képviselőjelöltek épp úgy heten, mint a régi görög városok, vagy — de nem akarom itt elmondani azt az ismert magyar közmondást, "hisz ügyis tudják önk. Volt eddig már mindenféle nevű képviselőjelölt, kit mint legkomolyabb jelöltet emlegettek, csak éppen a

„János“ hiányzott közülük. De mert János kell a magyarnak és az Istenke jó, meg Andrássyék is jók, hát adtak egy János nevű jelöltet is nemes Pápa városának és pedig dr. Fritz Jánost, még pedig talán éppen a választópolgárság megkérdése nélkül. Fritz is, meg János is, még hozzá doktor is, hát ez éppen elég lesz az ügyösségre, de ha már ilyen csövestől szakad reánk az áldás, azt szeretnők legalább tudni, vajjon ki ő és merre van hazája.

A jelöltszerző uraknak pedig azt ajánljuk, hogy csak tovább bátran a megkezdett úton addig, hogy a választások idejére legalább is annyi legyen az eszkimó, mint a foka, annyi a jelölt, mint a választó, hogy valahogy hiba ne essék a választások krétája körül. Tehát Fritz is, meg János is, még hozzá doktor is, ez éppen jó lesz.

— A kunszentmiklósiak Förster

főszolgabíróért. Kedden, f. hó 21-én érkezett fel a fővárosban Kunszentmiklós község és a szomszédos községek képviselőiben egy 400 tagu küldöttség, hogy követeljék szeretett főbírójuk, Förster Lajos azonnali visszahelyezését és a felfüggesztés alól való felmentését. Förster a leghárfiasabb főszolgabírája volt Csonka-Magyarországnak, akit a népe rájongsig szeret, s ép a hazafiasságáért kell neki ezt a kálváriát járni, hogy állásától felfüggesztették. A küldöttség legelőször a vármegyézháza előtt kivánságukat, aki megígerte a küldöttségnek, hogy bizzanak az úgy kezdő elintézésében, mert a vármegye becsületes magyar emberek intézik a fegyelmi ügyet és magyar lelkük szerint fognak határozatot hozni. Budavár László erre kijelentette a küldöttség nevében, hogy biznak a vármegye vezetőiben. A küldöttség azután 20—20 tagu kisebb küldöttséget indított a kormányzó úr Ö fömlétségéhez és Bethlen István gróf miniszterelnökhöz. Mindenhol a legmesszebbmenő jóindulatról biztosították a küldöttséget, s Försterről csak a legjobb vélemény nyilvánult meg. Ugyanis meg kell itt említenünk magyarázatképpen azt, aki az ügyet korábról nem ismeri, hogy Förster Lajos főbírónak az összes büne az, hogy nem szereti a zsidókat. Bár adna az Isten sok ilyen főbíró ennek a szegény Csonka-Magyarországnak!

— **Farsangi táncvigalom.** A pápai felsővárosi olvasókor folyó évi február 28-án a Griff-szálló nagytermében jótékony célra és saját könyvtára javára farsangi táncvigalmat rendez. Belépődíj személyenként 30 K. Felülfizetéseket köszönettel fogadunk és hirlápig nyugtázzunk.

— **Műkedvelői előadás Bakony-szentivánon.** A háború előtt is már, de különösen a háború óta nagyban kezd divatba jönni a jótékony célú színelőadások rendezése a vidéken, falvakban is. Bakony-szentiván — aránylag kicsi falucska — ifjúságával beállott a glédába Szentgyörgyi Ferenc helybeli oszt. tanító is. Fejébe vette, hogy színelőadás rendez. És hogy nem puha fából van faragva, azt megmutatta azzal, hogy amit fejébe vett, meg is csinálta. És hogy jól csinálta: az erkölcsi sikeren felül fényesen dokumentálta az anyagi siker, mely a jótékony célra (orgonajavításra) 12.000 K tiszta jövedelmet eredményezett. Előadták — február 12-én — a „Falurossza“ c. népszínművet. Az előadás, a szereplők kiváló begyakorlása, természetes játéka, fegyelmzettége folytán elsörendűen, kiválóan sikerült. Egyik-másik szereplő, mint pl. Gonosz Pista, annyira jól adta szerepét, hogy játéku eszembe juttatta a híres Ujházi Ede, Follinusz Aurél hivatásos színészek Gonosz Pistáját. Nagyban

emelte az előadás hatását a jól begyakorolt zenekar is, amely a darab énekszámait kísérte. A sugónak pedig szerep nem jutott, dolga nem akadt; együtt horkolhatta végig az egész darabot, a szerepét jól adta kántorral. Előadás alatt és után taps és meleg elismeréssel honorálta a lelkes közönség Szentgyörgyi tanító fáradságos munkáját. Megérdemelte, mert megdolgozott érte. Természetes, hogy jó magyar szokás szerint reggelig tartó, zártkörű mulatság követte a jól sikerült előadást. K—tor.

Ez alkalomból felülizettek a jótékony célra: Zsilavy Sándor, a „Ker. Kiszgazda-és Földműves-Szövetség“ elnöke 300 K; Birnbauer János 200 K; Kollár Gyula, Malasics Imre 100—100 K; Gerstmann Berta 70 K; Papp Rudolf 60 K; Zsigmond József, Papp József, Maier József, Radics József, ifj. Karvas Lajos, Klesitz János, Waldinger József, Wöllinger György, Kahan Jakab, Stenger Gyula, Pintér József, Fedora Sándor, Galler Elek, N. N., N. N., Bauer Mór 50—50 K; Klesitz Mihály, Mits János, Radics Kálmán, Vesztergom István, Wöllinger István 40—40 K; Szabó Imre 30 K; Radics István, Funtek Mihály, Benkő Béla, Haász Anna, Strommer József, Földi János 20—20 K; Kurali József, Eibenszfeld N., Réfi László, Haász István 10—10 K-t.

— A „Levente“ egyesületek. A faluusi egyesületek, ha valamelyik községben már valamiféle ifjúsági egyesületek volnának, vegyék fel címök elé a „Levente“ elnevezést, hogy a mai ifjúságnak a Levente névhöz méltó neveléssel feltámasszuk dicső elődeink nemes és nagy emlékéit. Ha ilyenek nem volnának, ilyeneket alakítsunk, akár a sport, akár más ifjúsági érdekeknek és céloknak megfelelő hivatással. Fontos az, hogy a falu maradi, konzervatív felfogása népeinek érdeklődését felhívjuk ilyesmire, hogy úgy a testi, mint a szellemi nevelést lehetővé tegyék mindenütt, mert enélkül a nemzet igazán nagygyá nem fejlődhetik.

— Az időjárás. Egész Európa fölé enyhe levegő áradt, mely állapotot a meteorológusok állandónak mondanak. Tehát az időjárás állandó enyhe lesz, ezután hosszabb hidegtől vagy havazástól tartani nem kell.

— Tenégszibika vásár. A Veszprémi vármegyei Mezőgazdasági Egyesület f. hó 26-án Veszprémben tenégszibikavásárt rendez. A vásár az Erzsébet-szálloda udvarán és istállóiban fog megtartani.

— Mezőgazdasági kamarák. Ismeretes, hogy a földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági kamarákat állít föl a mezőgazdaság intenzívebb fejlesztésére. A mezőgazdasági kamarák székhelyei: Kecskemét, Debreczen, Miskolc, Győr és Kaposvár lesznek. Zalavármegye a kaposvári mezőgazdasági kamara hatáskörébe fog tartozni. Ide tartozik: Baranya, Tolna, Somogy és Zalavármegye egész területe, valamint Pécs törvényhatósági joggal felruházott város is.

— Műkedvelői előadás. A Zalaapáti Vegyes Ipartársulat folyó évi február hó 5-én jól sikerült előadást rendezett, mely alkalommal színre került a „Tolonc“ című népszínmű, melynek tiszta jövedelme a háboruban hősi halált halt zalaapáti katonák emléktáblájának a felállítására fordították. A szereplők közül kiemelendők: Szabó Mariska, Peck Vilma és Tóth Annuska; a férfiak közül Füzesy Gergely és Tóth István. Nagyon üdvös volna, ha ezen igazán szép és jó példát tekintve — a jövedelemnek ily nemes célra történt hovaforrását — más községek is követendő példának tűznék maguk elé.

— Ének-egyleti tánmulatság. A pápai Református Ének-egylet 1922 február 26-án (farsang utolsó vasárnapján) a Griff-szálló nagytermében jótékony célú zártkörű táncvigalmat rendez. Belépő-díj személyenként 25 korona. Kezdeté este 8 órakor.

Szerkesztő: Dienes Sándor.

Laptulajdonos: Zsilavy Sándor.

Pápa, 1922 Főiskolai könyvnyomda.

Műhely-megnyitás.

Van szerepsém értesíteni Pápa város és vidéke i. t. közönségét, hogy

kovács, kocsigyártó és bognár műhelyemet
Pápan, Jókai Mór utca 92. szám alatt megnyitottam.

Készítek és raktáron tartok minden szakmabeli kovácsmunkát, fogast, ekét, luxus és teherkocsit a legjobb kivitelben és a legjutányosabb áron.

A nb. közönség szíves pártfogását kérve, tisztelettel:

MÁTIS IMRE kovácsmester.

Badacsonyvidék!

Saját termésű borok
literje: 35, 40, 45 K-ért

HEGEDÜS ELEK

termelő, Káptalantóli, p. Gulács

WESZELY GYULA

MECHANIKAI, VILLAMOSSÁGI ÉS GÉPJAVÍTÓ MŰHELYE.
PÁPA, KORVIN-UTCA 3. SZÁM.

Felelősséggel javítok, benzín, szivógáz, nyersolaj motorokat, autókat, gőzlokomobilokat, cséplőket, motoros és gőz-szántógépeket.

Elvállalok henger furásokat, vas- és fém-esztergályozást, minta vagy rajz szerint készítek dugattyukat, dugattyúgyűrűket, géprészeket stb.

Állalakitok bármely gyártmányú benzínmotort szivógázra.

Szakszerűen végzek malmok, puszta stb. villamos világitási és erőátviteli telepek berendezését és ezek javítását.

Állandóan raktáron tartok mindenféle műszaki és villamossági cikkeket és géprészeket.

Vezek használt motor- és gőz-cséplő készleteket, elvállalok bizományárukat és beraktározást.

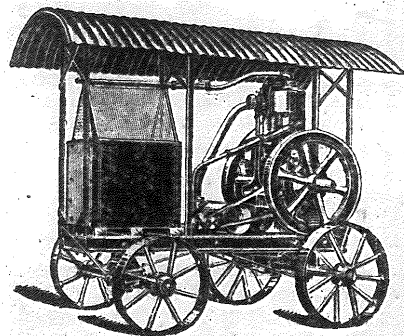
Hofherr-Schranz Clayton-Schuthleworth Kerületi Vezérképviselő.

Raktárról szállítok:

Gőzgépet Szivógázmotort
Benzinmotort Villanymotort
Darálót Hengerszékét
Gépsziját Gépolajat
Benzint Klingeritét
Mérleget Ponyvát
Gyantát.

„Lister“ angol motorok
Magyarországi Képviselő.

Hütter Vilmos, Pápa Főtér 17. sz.
Telefon 121.

Hornyolt cementeserép
kapható
KUNT-TESTVÉREK
építőmestereknél. PÁPA, Kertsor-utca 27.

Egy szalongszalon

atlaszelyem bevonatu, 6 fouteil, 1 kanapé, nagy tükör-asztalka, pohárszék és 2 drb. nagy kép eladó. — Csól, Fő-utca 3.

Jókai Mór utca 15. szám alatti emeletes ház

szabadkézből eladó.
Cím a kiadóhivatásban.

ELSŐ KERESZTÉNY BIZTOSÍTÓ INTÉZET Rt.

amely kizárólag keresztény és nemzeti alapítás, elfogad oltos díjtételekkel és kedvező feltételekkel tűzbiztosításokat, jégbiztosításokat, betöréss-lopás biztosításokat, élet- és népbiztosításokat.

Más társaságnál érvényben levő biztosításokat teljes felelősség mellett vesz át.

Igazgatóság:

Budapesten, IV., Fővám-tér 2., félelem.

Főkérelmések székhelyek: Budapest, Győr, Békescsöz. Kirendeltségek: Szombathely, Kaposvár, Székesfehérvár, Szeged, Tuztergom, Kiskunfélegyháza, Nyíregyháza, Eger, Czegled, Kecskemét és Pápa.